

En skyldighet för Socialstyrelsen att i vissa fall
lämna uppgifter till de allmänna domstolarna
Hemställan från Domstolsverket och Socialstyrelsen

Domstolsverkets diarienummer DOV 2025/439
Socialstyrelsens diarienummer 3206/2026

1	Sammanfattning.....	3
2	Författningsförslag.....	4
	2.1 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1982:117) om underrättelse till Inspektionen för vård och omsorg och Socialstyrelsen om domar i vissa brottmål.....	4
	2.2 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2006:196) om register över legitimerad hälso- och sjukvårdspersonal och personal med bevis om rätt att använda yrkestiteln undersköterska.....	6
3	Bakgrund.....	8
	3.1 Inspektionen för vård och omsorgs behov av brottmålsdomar	8
	3.2 Gällande regler om expediering av domar till IVO.....	8
	3.3 Domstolarna saknar uppgifter för att kunna bedöma frågan om expediering.....	9
	3.4 Konsekvenser av utebliven expediering.....	10
	3.5 I HOSP-registret finns uppgifter som domstolarna behöver	10
	3.6 Socialstyrelsen omfattas av förordningen men har inte något behov av domar i brottmål	12
4	Hur kan domstolen få tillgång till de uppgifter som behövs för expediering?.....	12
	4.1 Elektronisk överföring av uppgifter	12
	4.1.1 En fråga-svarfunktion	12
	4.1.2 Allmänna handlingar	13
	4.2 Andra tänkbara lösningar.....	14
5	Överväganden och förslag.....	15
	5.1 En utökad uppgiftsskyldighet för Socialstyrelsen	15
	5.2 Förslagen är förenliga med dataskyddsregleringen.....	18
	5.3 Expediering av brottmålsdomar till Socialstyrelsen	25
	5.4 Övriga förslag.....	25
6	Ikraftträdandebestämmelser.....	25
7	Konsekvenser	26

1 Sammanfattning

Som en del i de allmänna domstolarnas handläggning av brottmål ingår att expediera avgörandet till parterna samt vissa andra aktörer. I vilka situationer domstolen ska skicka en brottmålsdom till Inspektionen för vård och omsorg (IVO) och Socialstyrelsen framgår av förordningen (1982:117) om underrättelse till Inspektionen för vård och omsorg och Socialstyrelsen om domar i vissa brottmål (i det följande används benämningen expedieringsförordningen). Expediering ska bland annat ske när legitimerad hälso- och sjukvårdspersonal döms för vissa i förordningen angivna brott. För att kunna avgöra om domen ska skickas till dessa myndigheter behöver domstolen alltså ha kännedom om den dömda har legitimation för ett yrke inom hälso- och sjukvården. Det är uppgifter som domstolarna i regel inte har tillgång till, men som finns i det register över legitimerad hälso- och sjukvårdspersonal som Socialstyrelsen ansvarar för. Genom att skapa en teknisk lösning för automatiserad uppgiftsöverföring kan domstolarna på ett effektivt sätt ges tillförlitliga uppgifter om legitimationer för att bedöma frågan om det finns en skyldighet att expediera en dom i enlighet med expedieringsförordningen. Om IVO – på så sätt som i viss utsträckning förekommer i dag – inte får del av för myndigheten relevanta brottmålsdomar försvårar det myndighetens möjlighet att bedriva ett effektivt tillsynsarbete. Det kan leda till att anmälningar till Hälso- och sjukvårdens ansvarsnämnd (HSAN) uteblir, vilket i sin tur innebär en risk för att någon som efter en prövning av nämnden hade fått sin legitimation indragen, kan fortsätta att vara verksam inom hälso- och sjukvården.

Domstolsverket och Socialstyrelsen lämnar i hemställan gemensamt förslag om författningsstöd för en automatiserad uppgiftsöverföring genom att det i förordningen (2006:196) om register över legitimerad hälso- och sjukvårdspersonal och personal med bevis om rätt att använda yrkestiteln undersköterska – nedan HOSP-förordningen – införs ett nytt ändamål samt en skyldighet för Socialstyrelsen att på begäran av en allmän domstol lämna de uppgifter som domstolen behöver för att kunna följa föreskrifter om expediering av domar i brottmål. Det föreslås även att skyldigheten för de allmänna domstolarna att expediera brottmålsdomar enligt expedieringsförordningen ska begränsas till IVO, eftersom Socialstyrelsen inte har något behov av att få del av brottmålsdomar för sin verksamhet.

2 Författningsförslag

2.1 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1982:117) om underrättelse till Inspektionen för vård och omsorg och Socialstyrelsen om domar i vissa brottmål

Domstolsverket och Socialstyrelsen föreslår att regeringen föreskriver att rubriken till förordningen (1982:117) om underrättelse till Inspektionen för vård och omsorg och Socialstyrelsen om domar i vissa brottmål samt 1 och 2 §§ ska ha följande lydelse.

Förordning om underrättelse till Inspektionen för vård och omsorg om domar i vissa brottmål¹

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

En domstol ska inom en vecka till Inspektionen för vård och omsorg och Socialstyrelsen sända en kopia av en dom genom vilken någon som omfattas av 1 kap. 4 § första stycket 1 eller andra stycket patientsäkerhetslagen (2010:659) har

1. dömts för brott som han eller hon har begått i eller i samband med yrkesutövningen, eller
2. dömts för brott enligt
 - a) 3 kap. brottsbalken,
 - b) 4 kap. 1–5 §§ brottsbalken,
 - c) 6 kap. brottsbalken,
 - d) 8 kap. 5 eller 6 § brottsbalken,
 - e) 10 kap. 5 a eller 5 c § brottsbalken,
 - f) 13–15 kap. brottsbalken,
 - g) 16 kap. 10 a § brottsbalken,
 - h) 17 kap. 1 eller 2 § brottsbalken,
 - i) 20 kap. 1 eller 2 § brottsbalken,
 - j) 4 eller 4 a § lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott,
 - k) narkotikastrafflagen (1968:64),
 - l) lagen (1982:316) om förbud mot könsstympning av kvinnor och oskuldsingrepp på kvinnor,

En domstol ska inom en vecka till Inspektionen för vård och omsorg sända en kopia av en dom genom vilken någon som omfattas av 1 kap. 4 § första stycket 1 eller andra stycket patientsäkerhetslagen (2010:659) har

1. dömts för brott som han eller hon har begått i eller i samband med yrkesutövningen, eller
2. dömts för brott enligt
 - a) 3 kap. brottsbalken,
 - b) 4 kap. 1–5 §§ brottsbalken,
 - c) 6 kap. brottsbalken,
 - d) 8 kap. 5 eller 6 § brottsbalken,
 - e) 10 kap. 5 a eller 5 c § brottsbalken,
 - f) 13–15 kap. brottsbalken,
 - g) 16 kap. 10 a § brottsbalken,
 - h) 17 kap. 1 eller 2 § brottsbalken,
 - i) 20 kap. 1 § brottsbalken,
 - j) 4 eller 4 a § lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott,
 - k) narkotikastrafflagen (1968:64),
 - l) lagen (1982:316) med förbud mot könsstympning av kvinnor,
 - m) lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel,

¹ Senaste lydelse 2013:178

² Senaste lydelse 2026:1423

m) lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel,
 n) lagen (1992:860) om kontroll av narkotika,
 o) lagen (1999:42) om förbud mot vissa hälsofarliga varor,
 p) 6 § lagen (2000:1225) om straff för smugling,
 q) 1, 2, 4–11 a och 13 §§ lagen (2014:406) om straff för vissa internationella brott, eller
 r) terroristbrottslagen (2022:666).

n) lagen (1992:860) om kontroll av narkotika,
 o) lagen (1999:42) om förbud mot vissa hälsofarliga varor,
 p) 6 § lagen (2000:1225) om straff för smugling,
 q) 1, 2, 4–11 a och 13 §§ lagen (2014:406) om straff för vissa internationella brott, eller
 r) terroristbrottslagen (2022:666).

I fråga om brott som avses i första stycket 2 a-i, l-o, q och r ska kopia sändas endast om någon annan påföljd än böter har dömts ut.

2 §³

En domstol ska inom en vecka till Inspektionen för vård och omsorg och Socialstyrelsen sända en kopia av en dom genom vilken

1. någon som omfattas av 1 kap. 4 § första stycket 2–7 eller andra stycket patientsäkerhetslagen (2010:659) har dömts till annan påföljd än böter för brott som han eller hon har begått i eller i samband med yrkesutövningen, eller

2. någon har dömts för brott enligt

a) 10 kap. 3, 4, 5 eller 6 § patientsäkerhetslagen eller motsvarande äldre bestämmelser, eller

b) abortlagen (1974:595).

En domstol ska inom en vecka till Inspektionen för vård och omsorg sända en kopia av en dom genom vilken

1. någon som omfattas av 1 kap. 4 § första stycket 2–6 eller andra stycket patientsäkerhetslagen (2010:659) har dömts till annan påföljd än böter för brott som han eller hon har begått i eller i samband med yrkesutövningen, eller

2. någon har dömts för brott enligt

a) 10 kap. 3, 4, 5 eller 6 § patientsäkerhetslagen eller motsvarande äldre bestämmelser, eller

b) abortlagen (1974:595).

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2027

³ Senaste lydelse 2013:178

2.2 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2006:196) om register över legitimerad hälso- och sjukvårdspersonal och personal med bevis om rätt att använda yrkestiteln undersköterska

Domstolsverket och Socialstyrelsen föreslår att regeringen föreskriver i fråga om förordningen (2006:196) om register över legitimerad hälso- och sjukvårdspersonal och personal med bevis om rätt att använda yrkestiteln undersköterska

dels att 5 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 7 h §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §⁴

Personuppgifterna i registret får, utöver det som anges i 4 §, behandlas endast för att

1. utöva tillsyn över hälso- och sjukvården och dess personal samt verksamhet enligt socialtjänstlagen (2025:400) och lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade,
2. lämna uppgifter till den nationella läkemedelslistan enligt lagen (2018:1212) om nationell läkemedelslista,
3. lämna uppgifter till myndigheter och enskilda i enlighet med det som föreskrivs i annan författning eller avtal,
4. i samband med E-hälsomyndighetens behandling av personuppgifter enligt lagen om nationell läkemedelslista lämna uppgifter till den myndigheten för kontroll av identitet och behörighet i fråga om förskrivare, legitimerade sjuksköterskor utan behörighet att förskriva läkemedel, apotekare, receptarier och dietister,
5. lämna uppgifter till E-hälsomyndigheten för kontroll av förskrivares identitet och behörighet vid expediering på öppenvårdsapotek av läkemedel och andra varor som förskrivits,
6. kontrollera legitimerad hälso- och sjukvårdspersonals identitet och behörighet i samband med tjänstetillsättning och under anställning eller uppdrag,
7. kontrollera legitimerad hälso- och sjukvårdspersonals identitet och behörighet att utfärda intyg,
8. kontrollera identiteten och behörigheten för personal med bevis om rätt att använda yrkestiteln undersköterska i samband med tjänstetillsättning och under anställning eller uppdrag,

9. lämna uppgifter till Försäkringskassan för kontroll av hälso- och sjukvårdspersonals identitet och behörighet i samband med administration av det statliga tandvårdsstödet, *och*

10. framställa statistik om hälso-

9. lämna uppgifter till Försäkringskassan för kontroll av hälso- och sjukvårdspersonals identitet och behörighet i samband med administration av det statliga tandvårdsstödet,

10. framställa statistik om hälso- och sjukvård enligt lagen (2001:99)

⁴ Senaste lydelse 2025:1305

och sjukvård enligt lagen (2001:99)
om den officiella statistiken.

om den officiella statistiken, och

*11. lämna uppgifter till en allmän
domstol för att domstolen ska
kunna följa föreskrifter om
expediering av domar i brottmål.*

7 h §

*Socialstyrelsen ska på begäran
av en allmän domstol lämna ut
uppgifter för de ändamål som
anges i 5 § 11.*

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2027

3 Bakgrund

3.1 Inspektionen för vård och omsorgs behov av brottmålsdomar

IVO ansvarar för tillsyn över verksamheter inom hälso- och sjukvården och socialtjänsten samt tillsyn av legitimerad hälso- och sjukvårdspersonal om det finns en misstanke om fara för patientsäkerheten. Om IVO i ett tillsynsärende upptäcker allvarliga patientsäkerhetsrisker gör myndigheten en anmälan till HSAN, som är en domstolsliknande myndighet som prövar behörighetsfrågor avseende legitimerad hälso- och sjukvårdspersonal. Det är nämnden som beslutar om lämplig åtgärd, exempelvis återkallelse av legitimation, begränsad förskrivningsrätt eller en prøvotid. För att IVO ska få information om missförhållanden är vårdgivare och apotekspersonal skyldiga enligt patientsäkerhetslagen (2010:659) att göra en anmälan till myndigheten om de misstänker att en person kan utgöra en patientsäkerhetsrisk eller förskriver läkemedel i strid med vetenskap och beprövad erfarenhet. IVO får också information för sin tillsynsverksamhet från andra håll, exempelvis genom brottmålsdomar. Om myndigheten får kännedom om att en yrkesutövare har begått ett allvarligt brott kan det föranleda att IVO gör en anmälan till HSAN. Att IVO får tillgång till relevanta brottmålsdomar är därmed viktigt för att myndigheten ska kunna fullgöra sitt tillsynsuppdrag.

3.2 Gällande regler om expediering av domar till IVO

I expedieringsförrordningen finns bestämmelser som syftar till att IVO ska få tillgång till de domar som myndigheten behöver i sin tillsynsverksamhet. Av förrordningen framgår att domstolar ska skicka domar till IVO när vissa yrkesutövare inom hälso- och sjukvården dömts för brott som är relevanta för myndighetens ansvarsområde.

Skyldigheten kan delas in i följande kategorier.

- Legitimerade yrkesutövare och yrkesutövare som enligt särskilt förordnande har motsvarande behörighet⁵
- Annan hälso- och sjukvårdspersonal⁶
- Den som har dömts för brott enligt patientsäkerhetslagen eller abortlagen⁷

När det gäller den första kategorin ska en kopia av domen skickas till IVO om en legitimerad yrkesutövare eller en yrkesutövare som enligt särskilt förordnande har motsvarande behörighet dömts för brott som han eller hon har begått i eller i samband med yrkesutövningen. Expediering ska i dessa fall ske oberoende av vilken påföljd som dömts ut. Vidare gäller för denna

⁵ Se 1 § första stycket förrordningen om underrättelse till Inspektionen för vård och omsorg och Socialstyrelsen om domar i vissa brottmål samt 1 kap. 4 § första stycket 1 eller andra stycket patientsäkerhetslagen.

⁶ Med annan hälso- och sjukvårdspersonal avses i detta sammanhang den kategori av personal som räknas upp i 1 kap. 4 § första stycket 2–6 och andra stycket patientsäkerhetslagen, däribland personal som är verksam vid sjukhus och andra vårdinrättningar och som medverkar i hälso- och sjukvård av patienter. Se 2 § förrordningen om underrättelse till Inspektionen för vård och omsorg och Socialstyrelsen om domar i vissa brottmål.

⁷ Se 2 § första stycket 2 förrordningen om underrättelse till Inspektionen för vård och omsorg och Socialstyrelsen om domar i vissa brottmål.

kategori att en kopia av domen ska skickas om den tilltalade dömts för vissa i förordningen närmare angivna brott enligt brottsbalken och viss speciallagstiftning. I majoriteten av dessa fall ska en kopia av domen skickas endast om någon annan påföljd än böter har dömts ut. Av statistik från Brottsförebyggande rådet framgår att det under 2024 meddelades drygt 19 000 domar som omfattas av brottskatalogen i förordningen.⁸

Beträffande den andra kategorin – annan hälso- och sjukvårdspersonal – ska en kopia av domen sändas till IVO inom en vecka om den tilltalade har dömts till annan påföljd än böter för brott som han eller hon har begått i eller i samband med yrkesutövningen.

Den tredje kategorin avser alla och en var. När någon har dömts för brott enligt patientsäkerhetslagen eller abortlagen ska en kopia av domen skickas till IVO inom en vecka oberoende av om personen tillhör hälso- och sjukvårdspersonal och oberoende av vilken påföljd som dömts ut.

3.3 Domstolarna saknar uppgifter för att kunna bedöma frågan om expediering

För att avgöra om det föreligger en skyldighet att expediera en dom till IVO behöver domstolen uppgift om den dömdes yrke och om den innehar viss legitimation. Har det påstådda brottet begåtts i eller i samband med yrkesutövningen framgår sådana uppgifter av åtalet. När det gäller domstolarnas skyldighet att expediera brottmålsdomar som avser annan hälso- och sjukvårdspersonal innehåller därmed utredningen i regel uppgifter som blir relevanta även för expedieringsfrågan. Detsamma gäller för legitimerade yrkesutövare som begått brott i eller i samband med tjänsten. För brott som begåtts utan samband med yrkesutövningen är det emellertid inte självklart att sådana uppgifter finns i utredningen, eftersom uppgifter om en persons eventuella yrkeslegitimation som regel inte tas in under förundersökningen. Det är inte heller en uppgift som inhämtas skriftligen under förberedelsen i brottmålet, exempelvis när stämning utfärdas.

I samband med att utredning om den tilltalades personliga förhållanden läggs fram vid en huvudförhandling har domstolen möjlighet att på eget initiativ ställa frågor till den tilltalade. I vilken utsträckning sådana frågor ställs och vad de handlar om är dock upp till den enskilde domaren och därmed beroende av omständigheterna i varje enskilt fall. Det är inte heller ovanligt att en tilltalad som är kallad att inställa sig till en huvudförhandling uteblir från förhandlingen. Avgörs målet trots den tilltalades utevaro finns därmed inte någon praktisk möjlighet att i samband med genomgång av den tilltalades personliga förhållanden ställa frågor. Vidare har den som är anklagad för brott rätt att inte yttra sig och att inte belasta sig själv. Även om frågor om yrke och legitimationer behandlas under förundersökningen eller i brottmålsprocessen i domstol finns det inte någon skyldighet för den som

⁸ Statistiken är från 2024 och framtagen av Brottsförebyggande rådet för denna hemställan. Statistiken avser huvudbrott, med vilket avses det brott i lagföringsbeslutet som har den strängaste straffskalan. Om två brott har samma straffskala, väljs slumpmässigt ett av brotten som huvudbrott. Försök, förberedelse, stämpling, medhjälp, anstiftan, underlåtelse att avslöja och underlåtelse att hindra är inkluderade i respektive brott. Detta betyder att ett lagföringsbeslut med huvudbrottet narkotikabrott, kan vara narkotikabrott, medhjälp till narkotikabrott osv. Statistiken avser samtliga domslut i urvalet exklusive domslut med huvudpåföljden böter eller ungdomspåföljder.

anlagats för brott att avge svar eller att svara sanningsenligt. Oaktat om frågan behandlats är det med andra ord inte givet att domstolen får tillgång till tillförlitliga uppgifter.

När det gäller domstolarnas skyldighet att expediera brottmålsdomar som avser legitimerade yrkesutövare och brottet inte har samband med yrkesutövningen, finns således inte något arbetssätt eller system i dag som säkerställer domstolarnas tillgång till den information som behövs för att avgöra om domen ska expedieras till IVO. Expedieringen riskerar därför att utebli.

3.4 Konsekvenser av utebliven expediering

Förekomsten av brister i domstolarnas expediering av brottmålsdomar till IVO är inte någon ny företeelse. Media har vid flera tillfällen uppmärksammat att expediering uteblivit. En granskning gjord av TV4 av läkare som fällts för brott under 2020 visade exempelvis att endast elva av 36 domar som avsåg bland annat misshandel och grovt rattfylleri hade skickats till IVO.⁹ I september 2024 publicerade Östgöta Correspondentens en granskning av elva domar där vårdpersonal dömts för missbruksrelaterad brottslighet avseende åtta olika läkare och sjuksköterskor. Granskningen visade att ingen av domarna hade skickats till IVO trots att det funnits en sådan skyldighet.¹⁰

När IVO inte får del av för myndigheten relevanta brottmålsdomar försvårar det myndighetens möjligheter att bedriva ett effektivt tillsynsarbete. Det kan leda till att anmälningar till HSAN uteblir, vilket i sin tur innebär en risk för att någon som efter en prövning av nämnden hade fått sin legitimation indragen, kan fortsätta att vara verksam inom hälso- och sjukvården. Det medför alltså direkta risker för enskilda när IVO inte informeras om att sjukvårdspersonal döms för allvarlig brottslighet. Vidare kan förtroendet för IVO komma att påverkas negativt.

Såväl allmänheten som andra myndigheter har en förväntan på att domstolarna expedierar domar i brottmål i den utsträckning som följer av lag och förordning. Om expediering uteblir riskerar det i längden att urvattna förtroendet för rättsväsendet i allmänhet och domstolarna i synnerhet. För att komma till rätta med problemet kring en utebliven expediering är det av stor vikt att domstolarna ges tillgång till de uppgifter som behövs för att de ska ha möjlighet att följa gällande expedieringsregler.

3.5 I HOSP-registret finns uppgifter som domstolarna behöver

Socialstyrelsen ansvarar för att föra ett register över legitimerad hälso- och sjukvårdspersonal och personal med bevis om rätt att använda yrkestiteln undersköterska, det så kallade HOSP-registret (se 1 § HOSP-förordningen). I HOSP-förordningen anges för vilka ändamål som myndigheten får behandla uppgifterna i registret. Det huvudsakliga ändamålet för HOSP-registret är att föra en aktuell förteckning över legitimerad hälso- och sjukvårdspersonal.

⁹ <https://www.tv4.se/artikel/4sqCkNSPLlmlNT3e3UgdhT/uppgifter-valdsbrottsdoemda-laekare-far-behalla-legitimationen>, publicerad den 25 december 2020, hämtad den 6 mars 2024.

¹⁰ Jasmine Hübinette, 2024, "Domstolarna varnar inte för farliga läkare" Östgöta Korrespondenten, publicerad den 25 september 2024.

Genom registret kan arbetsgivare kontrollera hälso- och sjukvårdspersonalens behörigheter och myndigheter få uppgifter för bland annat tillsyn. Registret omfattar drygt 500 000 legitimerade yrkesutövare.¹¹ Det innehåller uppgifter om bland annat namn, person- eller samordningsnummer, yrke, specialitet, datum för utfärdande av legitimation respektive bevis om specialistkompetens.

Registret omfattas av den så kallade folkbokföringssekretessen i 22 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) (OSL) genom 6 § offentlighets- och sekretessförordningen (2009:641) (OSF). Sekretessen är svag och huvudregeln är att uppgifterna är offentliga. Därutöver finns generella sekretessbestämmelser som är tillämplbara på uppgifterna, exempelvis i 21 kap. OSL.

Som angetts i avsnitt 3.2 gäller domstolarnas skyldighet att expediera domar till IVO när någon som är legitimerad för ett yrke inom hälso- och sjukvården dömts för något av de brott som räknas upp i brottskatalogen i expedieringsförordningen. Genom uppgifterna i HOSP-registret förfogar Socialstyrelsen över sådan information som kan ge domstolarna vägledning i frågan om expedieringsbestämmelserna i förordningen är tillämplig eller inte.

Uppgifterna i registret är emellertid inte vägledande för domstolarna i samtliga situationer som kan medföra att expediering ska ske enligt förordningen. Yrkesutövare som enligt ett särskilt förordnande har behörighet som motsvarar en legitimerads omfattas inte av registret. Så kallad annan hälso- och sjukvårdspersonal finns inte heller med i registret. Som beskrivits i avsnitt 3.3 är det emellertid när någon begått brott utan att det finns ett samband med yrkesutövningen som risken är som störst att expedieringen till IVO uteblir. För annan hälso- och sjukvårdspersonal föreligger ingen expedieringsskyldighet om brottet begåtts utan samband med yrkesutövningen (se avsnitt 3.2). En brist i HOSP-registret är att det finns knappt 17 000 personer som saknar person- eller samordningsnummer i registret. För dessa är identifieringen vid kontroll mot registret starkt begränsad. En sökning på person- eller samordningsnummer kan då resultera i att man inte får någon träff i registret, vilket kan tolkas som att personen inte har någon giltig legitimation. Vid sökning på namn och födelsedatum finns en risk för förväxling av personer då flera personer kan ha samma namn. Sökning på ett namn med felaktig stavning kan också resultera i att det inte blir någon träff trots att personen finns i registret.

Även om inte alla situationer kan bedömas med stöd av uppgifter ur HOSP-registret kommer en teknisk lösning för automatiserad uppgiftsöverföring (se avsnitt 4.1) ändå att vara vägledande i många av de situationer som i dag medför att expediering uteblir. Det kommer i sin tur att bidra till att IVO i större utsträckning än i dag får del av information av betydelse för myndighetens tillsynsverksamhet. För att undvika risken att förväxling mellan personer sker bör den tekniska lösningen som föreslås i denna hemställan byggas så att den endast medger sökning på person- eller samordningsnummer.

¹¹ Enligt uppgift från Socialstyrelsen omfattade registret 526 806 personer den 18 april 2024.

3.6 Socialstyrelsen omfattas av förordningen men har inte något behov av domar i brottmål

Utöver IVO framgår av expedieringsförordningen att brottmålsdomar ska expedieras även till Socialstyrelsen. Som beskrivits i avsnitt 3.1 ansvarar IVO för tillsyn av verksamheter inom hälso- och sjukvården och socialtjänsten samt tillsyn av legitimerad hälso- och sjukvårdspersonal. Innan IVO inrättades utövade Socialstyrelsen tillsyn över dessa verksamheter. Expedieringsförordningen omfattade vid denna tidpunkt av naturliga skäl inte IVO. Den 1 juni 2013 inrättades IVO genom avknoppning av Socialstyrelsens tillsynsverksamhet och i samband med det lades IVO till som mottagare av brottmålsdomar i expedieringsförordningen. Sedan IVO övertog tillsynsansvaret har Socialstyrelsen inte längre behov av att erhålla domar i brottmål avseende hälso- och sjukvårdspersonal som redan beviljats legitimation.

Myndighetens behov av information om någon har begått ett allvarligt brott kvarstår dock i ärenden om legitimation. I ärenden om legitimation enligt 4 kap. 1 och 2 §§ patientsäkerhetslagen har Socialstyrelsen direktåtkomst till uppgifter i belastningsregistret. Socialstyrelsen får därigenom den information om de brottmålsdomar som kan påverka bedömningen i ärendet och myndigheten har inte längre behov av en generell expediering av brottmålsdomar från de allmänna domstolarna enligt expedieringsförordningen.

4 Hur kan domstolen få tillgång till de uppgifter som behövs för expediering?

4.1 Elektronisk överföring av uppgifter

4.1.1 En fråga-svarfunktion

Det finns flera tänkbara lösningar som kan ge domstolarna tillgång till de uppgifter i HOSP-registret som domstolarna behöver för att bedöma om en dom ska skickas till IVO. Ett sätt är genom att skapa en automatiserad process för elektronisk uppgiftsöverföring. Det kan ge domstolarna snabb och effektiv tillgång till uppgifterna samtidigt som behovet av manuella åtgärder minimeras.

Elektronisk överföring av uppgifter mellan myndigheter kan ske i form av direktåtkomst eller genom utlämnande på medium för automatiserad behandling (så kallat annat elektroniskt utlämnande). Direktåtkomst innebär vanligtvis att någon har direkt tillgång till någon annans register eller databas och på egen hand kan söka efter information, men utan att påverka innehållet i registret eller databasen. Med utlämnande på medium för automatiserad behandling avses annat elektroniskt utlämnande än direktåtkomst. Det görs vanligen genom ett överlämnande av elektroniskt lagrade uppgifter via exempelvis e-post eller USB-minne, eller helt automatiserat genom exempelvis filöverföring eller en så kallad fråga-svarfunktion.

Fördelen med både direktåtkomst och annat elektroniskt utlämnande i form av en fråga-svarfunktion är att det möjliggör för den som är i behov av uppgifter att få tillgång till dem snabbt. En nackdel med direktåtkomst är att

handlingarna redan anses vara utlämnade till den mottagande myndigheten genom att åtkomsten etableras och den genererar därigenom i regel en mängd överskottsinformation, vilket ökar risken för integritetsintrång och för att känsliga uppgifter sprids. Typiskt sett innebär direktåtkomst också att uppgifter blir tillgängliga för fler personer och att möjligheterna för den utlämnande myndigheten att kontrollera användningen så att obehöriga inte tar del av uppgifterna minskar. Uppgifterna ur registret bör därför föras över genom ett elektroniskt utlämnande som inte utgör direktåtkomst. I stället bör en lösning som bygger på elektroniskt utbyte mellan myndigheternas it-system i varje enskilt fall väljas, dvs. en fråga-svarfunktion. En sådan funktion ger möjlighet till informationsutbyte utifrån ett i förväg bestämt regelverk om vilka uppgifter frågan respektive svaret ska innehålla. Domstolen kan därigenom få tillgång till uppgifter snabbt och effektivt, samtidigt som mängden överskottsinformation kan hållas nere.

Närmare innebär en fråga-svarfunktion att domstolarna, genom Domstolsverket, anropar Socialstyrelsens HOSP-register via ett API. Det sker genom att det ställs en fråga med den dömdes person- eller samordningsnummer vilket sedan kontrolleras mot registret. Svaret från Socialstyrelsen kommer endast att innehålla uppgift om huruvida personen finns i registret eller inte.

Socialstyrelsen erbjuder redan i dag API-lösningar till andra aktörer. För att ansluta till API-gränssnittet krävs att Domstolsverket – i egenskap av tekniskt biträde åt domstolarna – bygger en tjänst för det i sitt it-system.

4.1.2 Allmänna handlingar

Såväl frågorna som skickas som de inkomna svaren är att anse som handlingar i tryckfrihetsförordningens mening och de kommer att vara antingen upprättade eller inkomna till domstolen eller Socialstyrelsen samt tillgängliga för dessa myndigheter genom tekniska hjälpmedel som de utnyttjar. Handlingarna är därigenom allmänna hos domstolen och Socialstyrelsen (se 2 kap. 3–4, 6 och 9–10 §§ tryckfrihetsförordningen, TF).

Som utgångspunkt ska allmänna handlingar registreras (se 5 kap. 1 § OSL). För domstolarnas del kan fråga-svarsfunktionen utformas på ett sätt som gör det möjligt för domstolen att registrera handlingen i målet enligt sedvanliga rutiner för målhanteringen. En uppgift om legitimation för ett yrke inom hälso- och sjukvården kan därmed föras in i målet och därmed vara tillgänglig för domstolen vid expediering av domen men även för högre instans vid ett eventuellt överklagande. Att handlingarna är allmänna innebär även att de kan komma att lämnas ut efter en sådan begäran (se 2 kap. 1 och 2 §§ TF).

För Socialstyrelsens del bedöms de allmänna handlingar som uppstår genom fråga-svarsfunktionen sakna betydelse för myndighetens verksamhet varför registrering inte krävs (jfr 5 kap. 1 § fjärde stycket OSL). Handlingarna bedöms kunna gallras omgående efter utförda kontroller.

I Domstolsverkets it-miljö kommer lösningen konstrueras så att Domstolsverkets hantering av uppgifterna endast utgör ett led i en teknisk bearbetning eller teknisk lagring i den mening som framgår av 2 kap. 3 och 13 §§ TF och fråga-svarfunktionen kommer därmed inte att generera några allmänna handlingar vid Domstolsverket (jfr Kammarrätten i Jönköpings dom den 5 mars 2020 i mål nr 3610-19).

4.2 Andra tänkbara lösningar

Det finns fler sätt än den tekniska lösning för automatiserad uppgiftsöverföring som beskrivits i avsnitt 4.1.1 som kan tillgodose domstolarnas behov av uppgifter för att avgöra om en dom ska expedieras till IVO. En tänkbar lösning är att Polismyndigheten får ansvar för att uppgifter om yrke och legitimation inhämtas från HOSP-registret i samband med utredning om brott. Polismyndigheten är den myndighet i rättskedjan som tar in en mängd olika uppgifter i samband med förhör med brottsmisstänkta och annan utredning. Tas uppgifterna in under brottsutredningen skulle den kunna komma domstolen till del genom förundersökningsprotokollet.

Utöver att en sådan lösning skulle medföra ytterligare arbetsuppgifter för Polismyndigheten skulle det, om uppgifterna togs in redan under förundersökningen, finnas risk för att de vara inaktuella när åtal väcks eller när domen väl expedieras. Vidare skulle en sådan hantering vara beroende av att domstolen, inför expediering, inte missar att kontrollera eventuella uppgifter kring yrke och legitimation i förundersökningsprotokollet. Därutöver skulle en sådan lösningen ge upphov till ett omfattande informationsöverskott hos Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten.

Som beskrivits i avsnitt 3.3 tar domstolen ofta in uppgifter om en tilltalads personliga förhållanden vid en huvudförhandling i brottmål. Ett alternativ kan vara att domstolen åläggs att av den tilltalade inhämta uppgifter om dennes yrke och legitimation. Det finns, som också nämnts i avsnitt 3.3, flera nackdelar även med ett sådant förfarande. Om ett mål ska avgöras utan huvudförhandling skulle uppgifterna behöva inhämtas i ett tidigare skede av handläggningen, med risk för att vara inaktuella vid tidpunkt för dom. Som tidigare nämnts har den som är misstänkt för brott en rätt att inte yttra sig och det finns därmed ingen garanti att domstolen får in de uppgifter som efterfrågas. En annan nackdel med denna lösning är att uppgifterna skulle behöva samlas in i samtliga brottmål som avgörs i tingsrätt varje år för att tillgodose underrättelseskyldighet i ett mindre antal fall. Vidare bygger lösningen på fortsatt manuell hantering och därmed en fortsatt risk för att uppgiften inte hämtas in samt att expediering uteblir.

Ett tredje tänkbart alternativ kan vara att upphäva domstolarnas skyldighet att expediera domar till IVO och att ge IVO direktåtkomst till Polismyndighetens belastningsregister för att på så sätt få information om domar som är av relevans för myndighetens tillsynsansvar. Redan idag har myndigheten direktåtkomst i pågående tillsynsärenden.¹² En direktåtkomst i syfte att öppna upp tillsynsärenden väcker emellertid flera frågor framför allt ur integritetssynpunkt eftersom det skulle medföra ett slagningar mot registret för en stor mängd personer relativt ofta med ett mycket begränsat förväntat utfall.

Den sammantagna bedömningen är att den tekniska lösning för automatiserad uppgiftsöverföring som Domstolsverket och Socialstyrelsen föreslår är det mest effektiva och tillförlitliga sättet för domstolarna att få tillgång till de uppgifter som behövs för att avgöra om en dom ska skickas till IVO. Det är också det tillvägagångssätt som genererar minst informationsöverskott och som är att föredra ur integritetssynpunkt framför andra tänkbara lösningar.

¹² Jfr 20 § andra stycket och 16 c § första stycket 2 förordningen (1999:1134) om belastningsregister

5 Överväganden och förslag

5.1 En utökad uppgiftsskyldighet för Socialstyrelsen

Förslag: Personuppgifter i HOSP-registret ska få behandlas för att lämna uppgifter till en allmän domstol för att domstolen ska kunna följa föreskrifter om expediering av domar i brottmål. Socialstyrelsen ska på begäran av en allmän domstol lämna ut uppgifter för detta ändamål.

Skälen för förslaget

Domstolarnas behov av uppgifter från Socialstyrelsen

Det finns i dag inte något enhetligt och effektivt sätt för domstolarna att få tillgång till de uppgifter som domstolarna behöver för att kunna avgöra när en dom ska expedieras till IVO. Det medför att domstolarna riskerar att inte expediera domar till IVO i den utsträckning som följer av gällande expedieringsregler.

I HOSP-registret finns uppgifter om legitimerad hälso- och sjukvårdspersonal. Om det inte har framkommit under förundersökningen eller vid huvudförhandlingen behöver domstolen inför expediering kontrollera om den tilltalade som döms för ett brott som omfattas av expedieringsskyldigheten förekommer i HOSP-registret. Som närmare beskrivits i avsnitt 4 utgör en elektronisk uppgiftsöverföring i form av en fråga-svarfunktion det mest effektiva och tillförlitliga sättet för domstolarna att få tillgång till sådana uppgifter. Genom funktionen överför domstolen den tilltalades person- eller samordningsnummer till Socialstyrelsen för kontroll mot registret.

Socialstyrelsen behöver ett nytt ändamål för behandling av personuppgifter i HOSP-registret

En fråga-svarsfunktion som Domstolsverket – i egenskap av tekniskt biträde för domstolarna – och Socialstyrelsen avser att utveckla medför att såväl domstolarna som Socialstyrelsen kommer att behandla personuppgifter. Även Domstolsverket kommer inom ramen för sitt uppdrag som tekniskt biträde och personuppgiftsbiträde åt domstolarna behandla personuppgifter för domstolarnas räkning.

När Socialstyrelsen behandlar personuppgifter gäller EU:s dataskyddsförordning och lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning (dataskyddslagen). Eftersom behandlingen avser personuppgifter i HOSP-registret gäller dessutom HOSP-förordningen. Förordningen har företräde framför dataskyddslagen, men måste fortfarande överensstämma med EU:s dataskyddsförordning.

Behandling av personuppgifter är laglig enligt EU:s dataskyddsförordning endast om och i den mån åtminstone ett av villkoren i artikel 6.1 i EU:s dataskyddsförordning är uppfyllt. För offentlig förvaltning aktualiseras oftast de rättsliga grunderna rättslig förpliktelse i artikel 6.1 c eller uppgift av allmänt intresse eller myndighetsutövning i artikel 6.1 e. Den grund för behandling av personuppgifter som avses i nyss nämnda artiklar ska fastställas i unionsrätt eller nationell rätt. Det som måste ha stöd i

rättsordningen är den rättsliga förpliktelsen respektive uppgiften av allmänt intresse eller rätten att utöva myndighet.¹³

Utöver det grundläggande kravet på att behandling av personuppgifter måste vara laglig enligt artikel 6 i EU:s dataskyddsförordning så gäller också andra krav som följer av förordningen. De grundläggande principerna för behandling av personuppgifter, dvs. de allmänna krav som gäller för all personuppgiftsbehandling som anges i artikel 5.1 i EU:s dataskyddsförordning ska också följas. Enligt principen om ändamålsbegränsning i artikel 5.1 b EU:s dataskyddsförordning ska personuppgifter samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål (finalitetsprincipen). EU:s dataskyddsförordning medger nationella bestämmelser som begränsar finalitetsprincipen.

I HOSP-förordningen har en sådan begränsning införts. Utöver att uppgifterna får behandlas för att föra en aktuell förteckning över legitimerad hälso- och sjukvårdspersonal får Socialstyrelsen behandla personuppgifter i registren endast för tio specifika ändamål.¹⁴ Om uppgifterna ska behandlas för de ändamål som anges i 4 och 5 §§ får de enligt 7 § lämnas ut på medium för automatiserad behandling. Om det finns behov av att behandla uppgifterna för andra ändamål än de som anges i 4 och 5 §§, behöver det införas nya ändamål i HOSP-förordningen.

Av 5 § 3 HOSP-förordningen följer att ett av ändamålen är att lämna uppgifter till myndigheter och enskilda i enlighet med det som föreskrivs i annan författning eller avtal. Ändamålet torde omfatta både den generella uppgiftsskyldigheten i 6 kap. 5 § OSL och mer specifika bestämmelser om uppgiftsskyldighet.

För att ett utlämnande ska kunna ske med stöd av uppgiftsskyldigheten i 6 kap. 5 § OSL krävs att uppgiften inte omfattas av sekretess. Uppgifterna i HOSP-registret omfattas av sekretessbestämmelsen i 6 § OSF. Enligt den bestämmelsen gäller sekretess för uppgift om en enskilds personliga förhållanden om det av särskild anledning kan antas att den enskilde eller någon närstående lider men om uppgiften röjs, i verksamhet som avser Socialstyrelsens HOSP-register. Sekretessen är svag och innebär att uppgifterna som huvudregel är offentliga.

Den föreslagna lösningen kommer att innebära att Socialstyrelsen lämnar ut uppgifter om en person har en legitimation för ett yrke inom hälso- och sjukvården. Den uppgiften omfattas som utgångspunkt inte av sekretess och Socialstyrelsen borde därmed enligt nuvarande reglering sannolikt ha stöd för den personuppgiftsbehandling som föreslagen kommer att innebära. Domstolsverket och Socialstyrelsen bedömer dock att det ändå finns skäl att införa en ny ändamålsbestämmelse i HOSP-förordningen. Skälen för detta är följande.

En av grundprinciperna i EU:s dataskyddsförordning är att all personuppgiftsbehandling ska ske på ett öppet sätt i förhållande till de registrerade. Det ankommer på Socialstyrelsen och domstolarna att som personuppgiftsansvariga lämna de registrerade nödvändig information om myndigheternas respektive personuppgiftsbehandling. Förutom att informationsskyldigheten bidrar till öppenhet och tydlighet gällande

¹³ Se prop. 2017/18:105 s. 49

¹⁴ Se 4 och 5 §§ HOSP-förordningen

behandlingen ger den de registrerade förutsättningar att tillvarata sina lagstadgade rättigheter. HOSP-registret förs utan samtycke från de registrerade och de har inte möjlighet att motsätta sig sådan behandling av personuppgifter som är tillåten enligt HOSP-förordningen. Genom den föreslagna lösningen kommer ett omfattande utbyte av personuppgifter att ske mellan domstolarna och Socialstyrelsen varvid en övervägande del av fallen inte kommer att leda till en träff i HOSP-registret. Som redogörs för nedan i avsnitt 5.2 innebär detta att ett informationsöverskott kommer att bli föremål för behandling på ett sätt som de registrerade inte kan förutse. Det är därför angeläget att det redan av den reglering som möjliggör uppgiftsutbytet tydligt framgår på vilket sätt de registrerades personuppgifter kan komma att användas. Ändamålet med personuppgiftsbehandlingen som rör uppgiftsutbytet bör därmed komma till uttryck i HOSP-förordningen.

Syftet med utlämnandet är att domstolen ska ha möjlighet att kontrollera om en dömd person innehar en sådan legitimation som medför att domen ska expedieras till IVO. Det nya ändamålet bör därför vara att personuppgifterna ska få behandlas för att lämna uppgifter till allmänna domstolar för att domstolarna ska kunna följa föreskrifter om expediering av domar i brottmål.

Det behövs en bestämmelse om uppgiftsskyldighet för Socialstyrelsen

Den tekniska lösningen innebär att Socialstyrelsen på automatiserad väg kommer att lämna uppgifter till domstolarna genom att besvara direkta frågor från dem. Som angetts ovan kan uppgifterna i HOSP-registret omfattas av sekretess enligt 6 § OSF.

Vid en begäran om utlämnande av sekretessreglerade uppgifter förutsätts att en sekretessprövning görs i varje enskilt fall. Prövningen behöver göras i förhållande till uppgifternas karaktär, den som uppgiften ska lämnas ut till och med beaktande av vad uppgifterna ska användas till. Eftersom en sådan prövning inte kan göras vid en automatiserad lösning blir det i stället fråga om en prövning på förhand. Sådana rutinemässiga och automatiserade utlämnanden som Socialstyrelsen ska göra till allmänna domstolar är ofta författningsreglerade i form av uppgiftsskyldigheter. En uppgiftsskyldighet innebär att uppgifter kan lämnas oberoende av sekretess. Domstolarna behöver endast uppgift om en person är legitimerad eller inte och Socialstyrelsen skulle med stöd av en specifik bestämmelse om uppgiftsskyldighet kunna lämna en sådan uppgift.

En reglering med uppgiftsskyldighet medför, liksom angetts ovan i fråga om ändamålsregleringen, att utbytet blir mer transparent, både i förhållande till de registrerade och till andra aktörer. Vidare bidrar en författningsreglering till att säkerställa ett kontinuerligt och effektivt utlämnande av uppgifterna. Det bör därför införas en reglerad uppgiftsskyldighet i HOSP-förordningen för Socialstyrelsen i förhållande till de allmänna domstolarna när dessa begär uppgifter från HOSP-registret. Uppgiftsskyldigheten bör vara begränsad till utlämnanden som görs med stöd av den nya ändamålsbestämmelsen i HOSP-förordningen som föreslagits ovan. Det följer också systematiken i HOSP-förordningen.¹⁵

¹⁵ Jfr 7 c § första stycket HOSP-förordningen

5.2 Förslagen är förenliga med dataskyddsregleringen

Bedömning: Den föreslagna ändamålsbestämmelsen och uppgiftsskyldigheten som föreslås i HOSP-förordningen samt den personuppgiftsbehandling som förslagen ger upphov till vid de allmänna domstolarna, är förenlig med bestämmelser om dataskydd.

Skälen för bedömningen

Vilka personuppgifter kommer att behandlas

Den föreslagna ordningen innebär att Socialstyrelsen kommer att utföra följande behandlingar av personuppgifter.

- Mottagande av person- eller samordningsnummer för tilltalade som döms för sådana brott som anges i brottskatalogen i expedieringsförordningen.
- Slagning i HOSP-registret på inkomna person- eller samordningsnummer.
- Utskick av svar till domstolar gällande förekomst i HOSP-registret.
- Gallring av mottagna och utlämnade personuppgifter.

Socialstyrelsen är personuppgiftsansvarig för de angivna behandlingarna (se 3 a § HOSP-förordningen).

Vidare innebär förslaget att domstolarna kommer att utföra behandlingar av personuppgifter enligt följande.

- Överföring till Socialstyrelsen av person- eller samordningsnummer för tilltalade som döms för sådana brott som anges i brottskatalogen i expedieringsförordningen för slagning mot HOSP-registret.
- Mottagande av jakande eller nekande svar från Socialstyrelsen gällande förekomst i HOSP-registret.
- Diarieföring i brottmål av utskick och svar enligt ovan.
- Expediering av dom till IVO när den tilltalade förekommer i HOSP-registret.
- Arkivering.

Domstolarna är personuppgiftsansvariga för de angivna behandlingarna (se 1 och 2 §§ lagen [2018:1698] om domstolarnas behandling av personuppgifter inom brottsdatalogens område – nedan benämnd domstolarnas brottsdatalog).

I den mån personuppgifter kommer att behandlas av Domstolsverket, exempelvis genom lagring av uppgifterna, sker detta enbart i egenskap av tekniskt biträde och personuppgiftsbiträde åt domstolarna (se ovan avsnitt 4.1.2). Förslaget kommer att öka informationsflödet mellan domstolarna och Socialstyrelsen och medför en ökad personuppgiftsbehandling hos respektive myndighet på sätt som angetts ovan. Därutöver kan de aktuella uppgifterna även komma att bli behandlade av Socialstyrelsen och domstolarna för att hantera begäran om allmän handling. Vad gäller omfattningen av den utökade personuppgiftsbehandlingen är det svårt att göra någon närmare uppskattning. Som nämnts ovan framgår det dock av statistik från Brottsförebyggande rådet att det under 2024 meddelades drygt 19 000 domar som omfattas av brottskatalogen i expedieringsförordningen. Det kan därför antas att personuppgifter kommer att behandlas i väsentligt större utsträckning än tidigare. Det kan också antas att en klart övervägande andel av kontrollerna i HOSP-registret inte kommer att ge någon träff.

För att Socialstyrelsen och domstolarna ska kunna utbyta information som innefattar personuppgifter krävs att utlämnandet inte kommer i konflikt med bestämmelser om behandling av personuppgifter i respektive myndighets registerförfattningar. Innebörden av detta är bland annat att nationell rätt som tillåter behandling av personuppgifter ska uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionell mot det legitima mål som eftersträvas (jfr artikel 6.3 i EU:s dataskyddsförordning). Det krävs således att den nu föreslagna ordningen inte inskränker skyddet för personuppgifter på ett sätt som går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det eftersträfvade målet av allmänt intresse.

Socialstyrelsen och Domstolsverket gör sammantaget bedömningen att förslaget är förenligt med respektive myndighets registerförfattning och att det i övrigt uppfyller kravet på proportionalitet enligt dataskyddsregleringen. Skälen för detta anges nedan.

Personuppgiftsbehandlingen vid Socialstyrelsen är förenlig med dataskyddsregleringen

I avsnitt 5.1 föreslås en ny ändamålsbestämmelse för behandling av personuppgifter i HOSP-registret. Det nya ändamålet kommer att omfatta personuppgifter som tidigare har samlats in till registret. Av artikel 5.1 b i EU:s dataskyddsförordning följer att uppgifter som har samlats in för vissa ändamål, inte senare ska behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål.

Syftet med HOSP-registret är att föra en aktuell förteckning över legitimerad hälso- och sjukvårdspersonal för att bland annat utöva tillsyn över hälso- och sjukvården och dess personal och lämna uppgifter till myndigheter och enskilda i enlighet med det som föreskrivs i annan författning eller avtal. Som beskrivits i avsnitt 3.1 ansvarar IVO för tillsyn över verksamheter inom hälso- och sjukvården samt tillsyn av legitimerad hälso- och sjukvårdspersonal om det finns en misstanke om fara för patientsäkerheten. IVO har också, genom bestämmelser i HOSP-förordningen rätt att ta del av uppgifter i HOSP-registret för sin tillsyn och uppgifterna i registret får behandlas för sådant utlämnande.¹⁶ För att underlätta för IVO att bedriva ett effektivt tillsynsarbete ankommer det på domstolarna att expediera domar till IVO när vissa legitimerade yrkesutövare inom hälso- och sjukvården dömts för brott. Domstolarnas behov av uppgifter ur registret syftar till att avgöra om en dom ska expedieras till IVO, och i slutändan också till att IVO kan bedriva tillsyn över hälso- och sjukvården och dess personal. Det finns därmed en nära koppling mellan dessa ändamål och de ursprungliga ändamålen för personuppgiftsbehandling i registret. Eftersom samlade uppgifter om hälso- och sjukvårdspersonalens behörighet bara finns i HOSP-registret bör de registrerade också rimligen kunna förvänta sig att uppgifter behandlas även för detta ändamål. Sammantaget bedöms inte några negativa konsekvenser uppkomma för de registrerade med anledningen av förslaget. Det nya ändamålet bedöms vara förenligt med de ändamål som redan finns angivna i HOSP-förordningen. Förslaget bedöms också i övrigt vara förenligt med artikel 5 och artikel 23 i EU:s dataskyddsförordning.

När det gäller förslaget om en uppgiftsskyldighet för Socialstyrelsen i förhållande till de allmänna domstolarna medför den att personuppgifter som Socialstyrelsen behandlar med stöd av EU:s dataskyddsförordning,

¹⁶ Se 5 § 1, 7 a § 1 och 7 c § 1 HOSP-förordningen

dataskyddslagen och HOSP-förordningen kommer att lämnas ut till en allmän domstol. Eftersom förslaget innebär att uppgiftsskyldigheten ska följa av författningsbestämmelser kommer den att utgöra en sådan rättslig förpliktelse som avses i artikel 6.1 c i EU:s dataskyddsförordning. Socialstyrelsens nuvarande behandling av personuppgifter i HOSP-registret är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse.¹⁷ Eftersom det nya ändamålet är förenligt med de ändamål för vilka personuppgifterna samlades in, behövs inte någon ytterligare rättslig grund för den nya behandlingen.¹⁸ Kravet på rättslig grund är därmed uppfyllt. Syftet med behandlingen – att förse domstolarna med de uppgifter som behövs för att underlätta för domstolarna att expediera domar inom ramen för handläggningen av brottmål – får anses framgå av de föreslagna bestämmelserna.¹⁹ Mot bakgrund av syftet med förslagen – och då det inte bedöms på ett effektivt sätt kunna uppnås på annat sätt – får den personuppgiftsbehandling som förslaget ger upphov till anses klart motiverad.²⁰ Socialstyrelsen och Domstolsverket bedömer att den föreslagna regleringen är proportionell i förhållande till de mål som eftersträvas.

Den personuppgiftsbehandling som uppgiftsskyldigheten medför kommer även indirekt att avse uppgifter om lagöverträdelse. EU:s dataskyddsförordning innehåller inte några begränsningar som tar sikte på myndigheters behandling av uppgifter om lagöverträdelse.²¹ Enligt 3 kap. 8 § dataskyddslagen anges också uttryckligen att personuppgifter som avses i artikel 10 i EU:s dataskyddsförordning, dvs. personuppgifter som rör fällande domar i brottmål, får behandlas av myndigheter.

Slagningarna mot HOSP-registret kommer att loggas hos Socialstyrelsen. Uppgifterna är enligt 6 § 12 HOSP-förordningen att se som sådana tekniska och administrativa uppgifter som är nödvändiga för Socialstyrelsen att behandla för att myndigheten ska kunna tillgodose det föreslagna ändamålet att lämna uppgifter till domstolarna. Loggarna gallras enligt Socialstyrelsens rutiner efter 90 dagar.

Avvägning mellan behov och integritetsrisker vid Socialstyrelsen

Den föreslagna lösningen innebär att personuppgifter om att en person är legitimerad inom ett yrke inom hälso- och sjukvården kommer att lämnas ut regelbundet. Det innebär ett ökat intrång i de registrerades personliga integritet som då behöver vägas mot domstolarnas behov av uppgifterna.

Det bedöms att integritetsriskerna med att uppgifterna i HOSP-registret får behandlas för det föreslagna ändamålet är relativt små. Detta eftersom det rör sig om en automatiserad process där endast en mycket begränsad krets av personer hos Socialstyrelsen i undantagsfall kommer att kunna ta del av uppgifter om person- eller samordningsnummer som kommer från domstolen och som ligger till grund för slagning i HOSP-registret. Förutom organisatoriska skyddsåtgärder tillämpas även lämpliga tekniska åtgärder för att säkerställa att behandlingen av personuppgifterna lever upp till dataskyddsregleringen. Vidare kommer endast en upplysning i form av ett jakande eller nekande svar att skickas till den domstol som ställt frågan om en person förekommer i registret. Socialstyrelsens svar till domstolen

¹⁷ Se artikel 6.1 c EU:s dataskyddsförordning.

¹⁸ Se skäl 50 till EU:s dataskyddsförordning.

¹⁹ Jfr artikel 6.3 i EU:s dataskyddsförordning

²⁰ Jfr 3 kap. 10 § dataskyddslagen och prop. 2017/18:105 s. 199

²¹ Jfr artikel 10 i EU:s dataskyddsförordning

kommer alltså att vara tämligen harmlöst ur integritetssynpunkt. Såväl domstolens fråga som Socialstyrelsens svar bedöms kunna gallras omgående hos Socialstyrelsen efter utförd kontroll med stöd av tillämpliga arkivbestämmelser.

Syftet med att göra personuppgifterna tillgängliga för domstolarna är att den skyldighet de har att expediera domar i vissa brottmål kan utföras, vilket kan bidra positivt till IVO:s tillsyn över hälso- och sjukvården. Det kan i förlängningen också bidra till att patientsäkerheten stärks och förbättras vilket är ett tungt vägande och allmänt intresse.

Sammantaget bedöms behovet av och fördelarna med att personuppgifterna får behandlas av Socialstyrelsen för utlämnande som möjliggör att allmänna domstolar kan uppfylla sin expedieringsskyldighet av domar överväga det intrång i den personliga integriteten samt de integritetsrisker som behandlingen kan medföra för de enskilda.

Personuppgiftsbehandlingen vid de allmänna domstolarna är förenlig med dataskyddsregleringen

Vid behandling av personuppgifter inom den brottsbekämpande verksamheten ska brottsdatalagen (2018:1177) (brottsdatalagen) tillämpas. Utöver brottsdatalagen gäller domstolarnas brottsdatalag när allmänna domstolar i egenskap av behörig myndighet behandlar personuppgifter i syfte att handlägga brottmål.²² Expedieringen är en del av handläggningen av brottmålet. Det spelar då ingen roll om domar eller beslut expedieras till Kriminalvården för verkställighet av påföljd eller till IVO för att myndigheten ska kunna ta ställning till om exempelvis en läkare som dömts för brott ska få behålla sin läkarlegitimation. Det avgörande är att expedieringen utförs i mål eller ärenden som domstolen handlägger för något av de syften som omfattas av lagens tillämpningsområde och att expedieringen utgör en del av handläggningen.²³

Den personuppgiftsbehandling som kommer att ske när domstolarna skickar person- eller samordningsnummer till Socialstyrelsen för att få information om en person förekommer i HOSP-registret får anses utgöra ett led i domstolens handläggning av brottmål i syfte att lagföra brott. Brottsdatalagen och domstolarnas brottsdatalag är därmed tillämplig på den personuppgiftsbehandling som den tekniska lösningen ger upphov till.

Enligt domstolarnas brottsdatalag får personuppgifter behandlas om det är nödvändigt för handläggningen av mål och ärenden om utredning av eller lagföring för brott.²⁴ Begreppet nödvändigt i dataskyddsdirektivet har en unionsrättslig innebörd. Kravet på nödvändighet enligt dataskyddsdirektivet har inte ansetts innebära att det ska vara omöjligt att utföra en uppgift om inte personuppgifter behandlas. Trots att en uppgift skulle kunna utföras utan att personuppgifter behandlas på visst sätt kan behandlingen anses nödvändig om den innebär effektivitetsvinster.²⁵

När det gäller person- och samordningsnummer får dessa behandlas endast om det är *klart motiverat* med hänsyn till ändamålet med behandlingen eller något annat beaktansvärt skäl för att det ska vara förenligt med

²² Se 1 § domstolarnas brottsdatalag

²³ Se prop. 2017/18:269 s. 222

²⁴ Se 3 § domstolarnas brottsdatalag

²⁵ Se dom av den 16 december 2008, Huber C-524/06, EU:C:2008:724, och SOU 2017:39 s. 105–106

domstolarnas brottsdatalog.²⁶ Innebörden av bestämmelsen är att en intresseavvägning mellan behovet av behandlingen och de integritetsrisker som den innebär ska göras. Omständigheter som har betydelse vid intresseavvägningen är exempelvis om syftet med behandlingen kan uppnås på något annat sätt och behandlingens omfattning.²⁷

Enligt förslaget kommer allmänna domstolar att skicka personuppgifter i form av person- eller samordningsnummer till Socialstyrelsen endast när någon döms för ett eller flera av de brott som räknas upp i expedieringsförordningen. På så sätt begränsas uppgiftslämnandet till de situationer när det faktiskt kan föreligga en skyldighet för domstolarna att expediera de aktuella domarna till IVO. Vidare kan uppgiftslämnandet begränsas till de fall där det inte redan under domstolens handläggning av målet har blivit känt för rätten att den tilltalade förekommer i HOSP-registret.

Behandlingen kommer att omfatta personuppgifter som rör fällande domar i brottmål och uppgifter om lagöverträdelser eftersom det endast är person- eller samordningsnummer avseende någon som döms för brott som blir aktuella för en sökning mot HOSP-registret. De begränsningar i domstolarnas möjlighet att behandla personuppgifter som rör fällande domar i brottmål enligt 2 och 3 §§ förordningen (2018:1741) om domstolarnas behandling av personuppgifter inom brottsdatalogens område avser sökbegränsningar och aktualiseras inte här.

Uppgiftslämnandet till Socialstyrelsen behövs för att domstolarna ska ha möjlighet att bedöma om en dom ska skickas till IVO så att domstolarna kan efterleva gällande regler om expediering av brottmålsdomar. Det bedöms inte vara möjligt för domstolarna att tillförlitligt och effektivt få tillgång till dessa uppgifter på annat sätt än genom en överföring av person- eller samordningsnummer till Socialstyrelsen. I de fall överföringen av person- eller samordningsnummer till Socialstyrelsen leder till en träff i HOSP-registret är det både nödvändigt och klart motiverat att behandla uppgifterna i enlighet med förslaget.

I de fall en träff mot HOSP-registret uteblir kan domstolarnas uppgiftslämnande sägas resultera i att ett informationsöverskott överförs till Socialstyrelsen. Personer som inte finns i HOSP-registret kan inte heller förutse eller förvänta sig att deras person- eller samordningsnummer kommer att lämnas ut till Socialstyrelsen för en slagning mot registret. Integritetsintrånget för de enskilda blir därför större i dessa fall jämfört med när uppgiftsutbytet resulterar i en träff i HOSP-registret. Eftersom det inte är möjligt för domstolarna att på annat sätt få tillgång till uppgifterna som behövs för att fullgöra expedieringsskyldigheten (se avsnitt 4.1 ovan) får det dock anses nödvändigt och klart motiverat att behandla personuppgifterna även i dessa fall.

Avvägning mellan behov och integritetsrisker vid domstolen

Som beskrivits ovan utgör frågorna till Socialstyrelsen samt de inkommande svaren allmänna handlingar hos domstolen. Dessa kommer att diarieföras i domstolens målhanteringssystem och vid jakande svar från Socialstyrelsen, dvs. när sökningen mot HOSP-registret utvisar att den dömde innehar en legitimation, kommer uppgiften ligga till grund för expediering av domen till

²⁶ Se 5 § domstolarnas brottsdatalog

²⁷ Se prop. 2017/18:269 s. 368

IVO. Vid ett jakande svar från Socialstyrelsen överväger behovet och nyttan av domstolens personuppgiftsbehandling det intrång och de risker som behandlingen medför för de enskildas personliga integritet.

I likhet med vad som angetts ovan kommer ett nekande svar från Socialstyrelsen emellertid att ge upphov till ett visst informationsöverskott hos domstolarna, bestående i en upplysning om att den tilltalade inte förekommer i HOSP-registret. Information om att en person inte förekommer i HOSP-registret är dock en tämligen harmlös personuppgift. Domstolarnas behandling av ett nekande svar från Socialstyrelsen utgör därför ett förhållandevis begränsat integritetsintrång för den enskilde. Som angetts ovan kan inte heller domstolarna fullgöra sin lagstadgade expedieringsskyldighet gentemot IVO utan att utbyta de aktuella personuppgifterna med Socialstyrelsen. Därmed får behovet av och nyttan med uppgiftsutbytet även i dessa fall anses stå i proportion till det integritetsintrång som behandlingen medför för de registrerade.

Vidare kommer Domstolsverket och Socialstyrelsen säkerställa att kommunikationen för den tekniska lösningen sker inom ramen för säkra kanaler, lämpligen över SGSI-nätet (Swedish Government Secure Intranet), vilket är en kommunikationstjänst för säker kommunikation mellan myndigheter i Sverige och i Europa. Informationsdelning över nätverket sker krypterat och det är utformat för att klara höga krav på tillgänglighet och driftsäkerhet. Domstolarna, Socialstyrelsen och Domstolsverket kommer även i övrigt att vidta sådana lämpliga organisatoriska och tekniska åtgärder som krävs för att minska integritetsriskerna för de enskilda samt för att säkerställa att personuppgiftsbehandlingen inom respektive myndighet lever upp till det dataskyddsrättliga regelverket.

Förslagen är förenliga med dataskyddsregleringen

Vid en sammantagen bedömning anser Socialstyrelsen och Domstolsverket att de behandlingar av personuppgifter som förslaget medför är begränsade och att de inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med kontrollen samt att lämpliga och proportionella skyddsåtgärder kommer att vidtas för att minska integritetsriskerna och säkerställa behandlingens förenlighet med dataskyddsregleringen. Förslaget bedöms därmed utgöra en proportionerlig inskränkning av integritetsskyddet som har stöd i det dataskyddsrättliga regelverket.

Information till de registrerade vid Socialstyrelsen

När personuppgifter har samlats in från någon annan än den registrerade ska den registrerade som utgångspunkt informeras om att de insamlade uppgifterna ska behandlas för ett nytt ändamål, innan behandlingen påbörjas. Detta följer av artikel 14 i EU:s dataskyddsförordning. I bestämmelsen finns även ett antal undantag från kravet på att information måste lämnas.

Av artikel 14.5 b i EU:s dataskyddsförordning framgår att information inte behöver lämnas om det skulle medföra en oproportionell ansträngning. Vid denna bedömning bör antalet registrerade, uppgifternas ålder och lämpliga skyddsåtgärder beaktas.²⁸ HOSP-registret innehåller för närvarande uppgifter om ett stort antal legitimerade personer. Antalet registrerade gör det därmed svårt att informera dem alla om det föreslagna nya ändamålet.

²⁸ Se skäl 62 till EU:s dataskyddsförordning.

Det finns inte heller adressuppgifter eller någon annan kontaktinformation till de registrerade i registret. Även om Socialstyrelsen skulle inhämta sådan information från de registrerades behörighetsärenden, finns en risk för att informationen inte är uppdaterad. Det får därför anses medföra en oproportionerlig ansträngning att tillhandahålla individuell information till de registrerade om den föreslagna behandlingen. Den ansträngning som tillhandahållandet av sådan information skulle medföra får också sättas i relation till att de aktuella personuppgifterna inte är av känslig eller särskilt ingående karaktär samt att de hänför sig till de registrerades yrkesroll. Socialstyrelsen kommer att lämna information om den personuppgiftsbehandling som sker i HOSP-registret på myndighetens webbplats, vilket bedöms vara en lämplig skyddsåtgärd.

Även undantaget i artikel 14.5 c i EU:s dataskyddsförordning kommer att vara tillämpligt eftersom utlämnande av uppgifter uttryckligen ska regleras i HOSP-förordningen. Regleringen kommer att fastställa lämpliga åtgärder för att skydda de registrerades berättigade intressen genom ändamålsbegränsningen och den föreslagna uppgiftsskyldigheten kopplad till denna.

Mot bakgrund av vad som framgår ovan är det inte nödvändigt att förse var och en av de registrerade med särskild information om att uppgifterna enligt förslaget ska lämnas till domstolarna.

Information till de registrerade vid de allmänna domstolarna

Skyldigheten för domstolarna att informera de registrerade regleras i 4 kap. brottsdatalagen. Kravet på allmän information som ska tillgängliggöras för de registrerade följer av 4 kap. 1 § brottsdatalagen.

Utöver den allmänna informationen kan domstolarna enligt 4 kap. 2 § vara skyldiga att till den enskilde lämna viss ytterligare personrelaterad information, exempelvis om kategorier av mottagare av personuppgifterna. Skyldigheten att lämna personrelaterad information gäller endast i fall då informationen behövs för att den registrerade ska kunna tillvarata sina rättigheter. Sådana fall som avses i bestämmelsen kan till exempel vara att den registrerade riskerar att lida rättsförlust om han eller hon inte får del av informationen eller att det av annat skäl är viktigt för honom eller henne att känna till behandlingen för att kunna ta till vara sina rättigheter (se prop. 2017/18:232 s. 465 f.).

Den personuppgiftsbehandling som uppgiftsutbytet kommer att medföra bör enligt Domstolsverkets bedömning inte leda till att domstolarna behöver förse de registrerade med någon ytterligare information utöver den som domstolarna redan idag tillhandahåller de registrerade med. I slutändan är det dock upp till respektive domstol att avgöra om informationen behöver kompletteras till följd av den tillkommande behandlingen.

5.3 Expediering av brottmålsdomar till Socialstyrelsen

Förslag: Allmänna domstolar ska inte längre vara skyldiga att skicka domar i brottmål till Socialstyrelsen. Vidare ska författningsrubriken till förordningen (1982:117) om underrättelse till Inspektionen för vård och omsorg och Socialstyrelsen om domar i vissa brottmål ändras på så sätt att den inte längre omfattar Socialstyrelsen.

Skälen för förslaget

Allmänna domstolar har i dag en skyldighet att skicka brottmålsdomar till Socialstyrelsen enligt vad som framgår av förordningen (1982:117) om underrättelse till Inspektionen för vård och omsorg och Socialstyrelsen om domar i vissa brottmål. Sedan ansvaret för tillsyn över hälso- och sjukvården flyttades från Socialstyrelsen till IVO har Socialstyrelsen inte längre behov av att ta del av brottmålsdomar i samma utsträckning som tidigare. I ärenden om beviljande av legitimation tillgodoses behovet av information kring om någon dömts för brott som kan vara relevant för bedömningen av legitimationsärendet genom myndighetens uppkoppling mot belastningsregistret.

Eftersom Socialstyrelsen inte längre har behov av att få del av domar i brottmål bör den skyldighet som i dag åligger allmänna domstolar att i vissa fall expediera sådana domar till myndigheten upphöra och således även författningsrubriken till expedieringsförordningen ändras.

5.4 Övriga förslag

Förslag: Hänvisningen i förordningen (1982:117) om underrättelse till Inspektionen för vård och omsorg och Socialstyrelsen om domar i vissa brottmål till punkten sju i 1 kap. 4 § första stycket patientsäkerhetslagen (2010:659) ska tas bort.

Skälen för förslaget

I 1 kap. 4 § första stycket patientsäkerhetslagen definieras vad som i lagen avses med hälso- och sjukvårdspersonal. Den 15 april 2016 ändrades den aktuella bestämmelsen på så sätt att punkten sju togs bort. I expedieringsförordningen finns fortfarande en hänvisning till den punkten. Förordningen bör ändras så att hänvisningen stämmer överens med den aktuella lydelsen i patientsäkerhetslagen.

6 Ikraftträdandebestämmelser

Förslag: Ändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2027.

Skälen för förslaget

Förslaget till ändring i HOSP-förordningen syftar till att på ett mer effektivt sätt ge de allmänna domstolarna tillgång till de uppgifter som behövs för att domstolarna ska kunna följa författningsskyldigheter. Uppgiftsskyldigheten bör därför träda i kraft så snart som möjligt. Med hänsyn till att de nya bestämmelserna medför krav på förändrade myndighetsanslag bedöms ikraftträdande kunna ske den 1 juli 2027.

Eftersom Socialstyrelsen inte har behov av att erhålla brottmålsdomar från de allmänna domstolarna bör det inte åligga domstolarna att expediera

brottmålsdomar till Socialstyrelsen. Även ändringarna i expedieringsförordningen bör därför träda i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 juli 2027.

Några särskilda övergångsbestämmelser behövs inte.

7 Konsekvenser

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms lämpligt och med beaktande av förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar.

Förslagen berör först och främst de allmänna domstolarna, Socialstyrelsen och Domstolsverket i egenskap av tekniskt biträde för domstolarna. Syftet med föreslän är att domstolarna ska få den information som behövs för att de i högre grad än i dag ska kunna uppfylla sina skyldigheter att expediera brottmålsdomar avseende dömda med legitimation inom hälso- och sjukvården till IVO. Även IVO berörs därmed av förslagen. En ökad mängd brottmålsdomar till IVO kommer sannolikt medföra att myndigheten startar flera utredningar samt i förlängningen gör fler anmälningar till HSAN. I förlängningen berörs därmed även HSAN, som kan få fler ärenden att pröva.

En ökad expediering av brottmålsdomar till IVO kan även leda till positiva effekter i samhället. Legitimation inom hälso- och sjukvården utgör en kvalitetsstämpel och tillsynen är en central kontrollfunktion. När IVO startar en utredning baserat på uppgifter ur en brottmålsdom som domstolen expedierat till myndigheten kan det stärka allmänhetens tilltro till att statens kontrollmekanismer fungerar. Det kan även bidra till att de personer som de grundläggande regleringarna om expedieringsskyldighet avser att skydda, det vill säga de personer som möter hälso- och sjukvårdspersonal, faktiskt erhåller ett skydd. Förslaget får därför i förlängningen även anses stärka patientsäkerheten. Förslagen ger även kommuner, regioner och andra vårdgivare bättre möjligheter att följa upp att anställda inte har dömts för brott som är av relevans för yrkesutövningen.

Den automatiserade lösningen för uppgiftsöverföring kommer att föranleda utvecklingsarbete för både Domstolsverket och Socialstyrelsen.

Utvecklingstiden bedöms för Domstolsverkets del uppgå till mellan sex och tolv månader. Den kostnad som detta medför bedöms kunna hanteras inom befintligt anslag. Kostnaderna för drift- och underhåll är marginella. Vidare kommer förslagen att föranleda informationsinsatser till de allmänna domstolarna och ett arbete med att uppdatera domstolarnas rutiner för expediering.

Vid Socialstyrelsen uppskattas kostnaden för utveckling av den tekniska lösningen till 1–1,5 miljoner kr. Löpande kostnader för driften av tjänsten tillkommer för Domstolsverkets del av tjänsten och uppskattastill ca. 100 000 kr per år. Varken kostnaderna för it-utveckling eller de löpande kostnaderna ryms inom myndighetens förvaltningsanslag.

Alternativet, det vill säga att inte införa en uppgiftsskyldighet och därigenom möjliggöra en teknisk lösning för automatiserad uppgiftsöverföring, innebär att domstolar även fortsättningsvis riskerar att inte expediera domar till IVO i den utsträckning som följer av expedieringsförordningen. Utebliven expediering försvårar för IVO att utöva tillsyn. Det vore olyckligt eftersom det är av yttersta vikt att personer som möter hälso- och sjukvårdspersonal

ska kunna känna sig trygga i förvissningen om att de möts av personal som har rätt att inneha sin legitimation. Utförligare resonemang kring utebliven expediering finns i avsnitt 3.4.

Det kan inte förväntas uppstå några ekonomiska konsekvenser för kommuner, regioner, företag och andra enskilda till följd av förslagen.

Förslagen överensstämmer med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen.